

[Bomholt.]

holder ved hver Station. Jeg tør sige, at der ikke paa nogen anden Jernbanestrækning i Landet er en saa voldsom Forskel mellem Førkrigsforholdene og de nuværende Forhold. Der er ganske vist siden Sommeren 1940 gennemført forskellige Forbedringer, som Ministeriet fortjener Tak for; men tilbage er alligevel den værste Gene: Mangelen paa Hurtigtogsforbindelse. Togene paa Linien er saa overfyldte som en Sporvogn paa Nørrebrogade efter Arbejdstids Ophør, saa der vil ikke mangle Passagerer til en hurtig Forbindelse een Gang daglig i hver Retning. Hele Vestjylland er alvorligt interesseret i en saadan Forbedring, og jeg vil — skønt jeg meget vel er kendt med Vanskelighederne — forespørge Ministeren, der jo har kørt en Del med Togene i sit Liv, om han ikke trods alt vil komme Vestjyderne i Hu.

I flere af de store Byer, deriblandt Esbjerg, er Boligsituationen af en yderst alvorlig Beskaffenhed. I den sidste Husleje-lov blev der indført en Række Ændringer, der afbødede de mest iøjnefaldende Mangler, Ændringer, som bl. a. skyldtes det Materiale, der fremkom til Belysning af Esbjerg-Situationen. Siden da er Forholdene blevet betydeligt forværret, og Forværringen skyldes bl. a. Sammenlægningen af Lejligheder i Tofamiliehuse. Det hænder, at en Husejer kommer til Penge og synes, at han har Raad til at bo i en større Lejlighed, og han siger da sin Lejer op for selv at overtage hele Huset. I en Tid, hvor det kan være vanskeligt at anbringe Midlerne i indbringende Aktiver, kan en saadan Tendens slaa igenem. Men det er en uheldig Tendens, fordi den medfører de største Uretfærdigheder. Forældre, der er sat paa Gaden, maa sende deres Børn til Venner og Bekendte og selv flytte ind i et enkelt Rum paa et Loft eller i en Kælder eller søge en nødtørftig Lejlighed i en Naboby med lange Distancer til Arbejdspladsen. Jeg henstiller til den højtærede Indenrigsminister, at der snarest gennemføres en Ændring i Husleje-loven, saaledes at Sammenlægning af Lejligheder ikke kan finde Sted, medmindre der foreligger ganske særlige af Kommunalbestyrelsen bevidnede Omstændigheder.

Der er et Forhold, som jeg vil gøre den højtærede Socialminister opmærksom paa. Der er i Esbjerg og en Række andre Byer dalende Tilslutning til Børnebespisningen. I Esbjerg er Tallet gaaet ned fra 500 til 350 Børn, og det angiver Normen. Denne Nedgang skyldes ikke, at Arbejderhjemmene

har faaet bedre Kaar, tværtimod er Real-lønnen gaaet ned. Det almindelige Indtryk i Skolerne er, at der sker en fortsat Proletarisering af den fattigste Trediedel af Befolkningen; det kniber med Tøj og med meget andet. Skolelægens Vidnesbyrd er jo almindeligt bekendt. Hvis man spørger Forældrene om Aarsagen, faar man overalt samme Svar: „Vi kan ikke aflevere Mærker. Hvis Børnene skal have Smør- og Rugbrøds-mærker med i Skolen, kan vi slet ikke klare os.“

Skolerne faar, saa vidt jeg ved, Sukker- og Grynmærker direkte fra Fordelingskontoret. Det var vel ikke tænkeligt, at der kunde træffes en lignende Ordning for Smør og Rugbrød i de kommende Vintermaaneder, en Ordning, der fritager Børnene for Aflevering af Mærker. Det er Synd, hvis den stramme Mærkeordning skal gaa ud over Børnene. De har haardt Brug for det Maaltid Mad, der serveres i Skolens Spise-stuer.

Et Medlem af det andet høje Ting, Hr. Jens Jensen fra Jerne, har i Fællesorganisa-tionen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse rejst en Diskussion om Ændring af Erhvervsskatte-loven og har herunder meddelt; at et Andragende fra nogle af Esbjergs Nabokommuner er indsendt til Indenrigsministeriet. Hr. Jens Jensen ønsker at faa fjernet den Bestemmelse i Erhvervsskatte-loven, hvorefter ogsaa Søfolk, Fiskere og Stats- og kommunale Tjeneste-mænd betaler Skat til Erhvervskommunen. Det er ikke et politisk Spørgsmaal, men et sagligt økonomisk Spørgsmaal vedrørende den mest retfærdige Form for Skattebeta-lingen, og det er derfor ønskeligt, at det holdes uden for den almindelige politiske Debat. Det er rigtigt, at den omtalte Be-stemmelse blev indført i Erhvervsskatte-loven af 1937 bl. a. som Følge af en Hen-vendelse fra Esbjerg Byraad, idet Rigs-dagen godkendte de i Byraadets Henven-delse indeholdte Argumenter. Disse Argu-menter var af almen Karakter.

Jeg ønsker ikke for mit Vedkommende at gaa ind i Diskussionen, men blot at be-mærke, at Hr. Jens Jensen ikke just styrkede sin Sag ved at forlade den saglige Linie og rette sit Skyts mod Esbjerg Købstad. Hr. Jens Jensen gaar saa vidt i sin Anti-Esbjerg-Politik, at han endogsaa synes at mene, at Esbjerg i dette Forhold kun er „den Køb-stad, der ligger nærmest Esbjerg Statshavn“, og at Byen ikke har mere med Havnen at gøre end andre Kommuner. Der er hertil at sige, at der ikke er Skygge af Tvivl om, at Esbjerg Havn i kommunal Henseende